

Moje zdanie o... HDR

Co jest nie tak z aparatem?

Rys. 1 Oko ludzkie w połączeniu z mózgiem tworzy idealny układ przetwarzania obrazu.

Ludzkie oko jako narząd optyczny jest bardzo dobrze rozwinięte, nie mniej dodatkowej efektywności dodaje mu najlepszy na świecie układ do „obróbki” obrazu, jego przetwarzania i rejestrowania – ludzki mózg. Te narządy w parze tworzą niedościgniony aparat, którego możliwości to marzenia producentów aparatów. Rozpiętość tonalna sięga kilkunastu EV, człowiek jest w stanie dostrzec szczegóły przedmiotu nawet jeśli za sobą ma on źródło światła, np. Słońce. Niestety matryca aparatu fotograficznego jest o wiele bardziej „ułamna” pod tym względem, jeśli wykonamy fotografię pod słońce, to albo obiekt będzie w cieniu i trudno będzie rozpoznać szczegóły, a niebo będzie miało właściwą jasność, albo analogicznie – obiekt właściwie naświetlony, a tło zupełnie białe. Tutaj właśnie z pomocą przychodzi technologia zwana HDR.

EV, człowiek jest w stanie dostrzec

Rys. 2 Tło właściwie naświetlone, główny temat za ciemny - brak szczegółów.

Rys. 3 Główny temat dobrze naświetlony, tło prawie całkowicie białe.

HDR, czyli High Dynamic Range imaging – technika fotografii o dużej rozpiętości tonalnej. Polega ona na wykonaniu kilku fotografii (najczęściej dwu lub trzech o różnych parametrach ekspozycji, np. -1, 0, +1 EV) i połączeniu ich w programie graficznym, np. Photoshop¹, tak aby tworzyły jedną fotografię, dającą wrażenie bardzo szerokiej rozpiętości tonalnej urządzenia rejestrującego.

Techniki tworzenia HDR.

Technik tworzenia HDRów jest wiele. Oczywistym jest konieczność posiadania statywu, aby wszystkie ujęcie były identyczne, zdjęcia muszą być wykonane w miarę możliwości jedna po drugiej, aby kompozycja nie uległa zmianie (wiele osób korzysta z bracketingu). Są też tacy, którzy po

Rys. 4 HDR - fotografia symulująca szeroką rozpiętość tonalną urządzenia rejestrującego.

¹ Znaki firmowe, nazwy handlowe i wizerunki produktów wykorzystane zostały jedynie w celach informacyjnych.

prostu wywołują RAWa z różnymi parametrami EV. Ma to jednak zasadniczą wagę. Jeśli zrobiliśmy zdjęcie korzystając z podpowiedzi światłomierza w aparacie, to po zmniejszeniu ekspozycji niebo może zrobić nam się szare, a przepalonych szczegółów i tak nie zobaczymy, a przy dodawaniu ekspozycji możemy uzyskać szum. Zaletą tego rozwiązania jest fakt, iż możemy być na 100% pewni, że kompozycja wszystkich fotografii będzie identyczna, w końcu to to samo zdjęcie. Każdy musi sam znaleźć odpowiadającą mu technikę.

Jak zrobić HDRa?

Metod uzyskiwania HDRów jest również wiele, wystarczy wpisać w Google HDR, lub *making HDR*, a lista wyników naszpikowana będzie poradnikami, zawierającymi przykładowe fotografie i screeny z programów graficznych.

Moje zdanie o...

Do niedawna uważałem technikę HDR za coś sztucznego, nadmierne przesłodzenie fotografii, efekt oszukujący odbiorcę, ponieważ nie jesteśmy przecież w stanie uzyskać tego efektu bez ingerencji w zarejestrowany obraz. Nie mniej jednak jeśli nasza obróbka będzie robiona z głową i będziemy starać się jak najmniej usztucznić nasze zdjęcie, to efekt będzie ładny, ale i subtelny. Osobiście uważam, że technikę HDR można stosować, ale z rozsądkiem i starać się, aby zdjęcie nie stało się w pewnym momencie grafiką, która mniej ma z matrycy niż z Photoshopa.

Zapraszam więc do eksperymentowania i życzę cieszących oko efektów!

Polecane strony:

<http://www.fotal.pl/hdr-driczyli-techniki-zwiekszenia-zakresu-tonalnogocz-1/>

<http://www.cybergrain.com/tech/hdr/>

<http://quazen.com/arts/photography/how-to-make-hdr-photos/>